

Forfatter: Grundtvig, Svend Hersleb

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete FRA: Grundtvig, Svend Hersleb (1849-01-15)

Citation: Grundtvig, Svend Hersleb: "BREV TIL: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete FRA: Grundtvig, Svend Hersleb (1849-01-15)", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 194. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000126.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Svend Grundtvig til moderen.
Faaborg, Mandag d. 15de Jan. 49.

Kjære Moder!

Som Du af Overskriften seer, ere Dine Sønner nu lykkelig og vel slupne fra Sjælland, der først slet ikke syntes at ville give Slip paa os. I Lørdags Aftes, da Johan skrev Dig til, var der slet ingen Udsigter til at store Belt vilde lade sig overfare for det første, men Søndag Morgen var det Tøvejr og vi forsøgte da vor Lykke, der efter Omstændighederne ikke var saa tynd, thi vi kom fra Korsør (det Hundehul) over til Nyborg paa 5 Timer, fra Kl. 9—2, deri iberegnet 1/2 Time, som vi tilbragte paa den berømte Ø Sprogø, for at høre om Farvandets Tilstand over ad Fyen til, og som vi benyttede til at faae Frokost og Kaffe, der i høj Grad bidrog til at gjøre den iøvrigt ikke behagelige Fart taalelig. Vi mødte vel en Deel Drivviis, som vi undertiden maatte gjøre lange Omveje for at undgaae, men ved fynske Kyst var der kun lidt Iis, da Vinden under vor Fart gik mere og mere om til Vest og blæste op til hvad selv Skipperen kaldte en Storm. Han erklærede ogsaa, at dersom vi vare blevne endnu 1/2 Time paa Sprogø, saa vilde vi kommet til at blive der om Natten, da vi ikke kunde have povet os ud med saa stærk en Modvind. Nu derimod vare vi alt i Læ af Landet og paa forholdsviis smult Vand, da det rigtig tog paa at blæse op. Saa ganske tørskindede kom vi da ikke til Fyen, thi paa den første Deel af Touren havde vi øsende Regn og paa den anden bleve vi ordentlig vadskede af det salte Vand, der sprøjtede ind over Forstavnen og løb ind over Rælingen. Efter i Nyborg at have faaet os en god Middagsmad rejste vi da Kl. 4 videre til Odense, som vi naaede Kl. 7. Der lode vi nu Diligencen gaae sin egen Gang og toge Afsked blandt Andre med Hs. Højvelbaarenhed Amtmand Lehmann, der havde gjort hele Rejsen fra Kbhvn. sammen med os, og som jeg ved denne Lejlighed blev endnu mere gal paa end jeg var i Forvejen, for den Vigtighed og Fornemhed, hvormed han overalt traadte frem. Han havde »Adam Homo« med sig, som han først havde lige begyndt paa, og da han spurgte Johan, hvad der egl. var Indholdet eller Gangen i den, svarede han ganske lumsk, men aldeles sandfærdig: det er en Mand, der i sine unge Dage lover meget: er en talentfuld, frisindet Mand, men senere glemmer sine Ungdomskjærligheder og bliver heel og holden en tom, fiin Kammerherre og saa dør. — Endskjøndt jeg selv ikke sætter stor Pris paa samme Bog, saa finder jeg den en særdeles passende Læsning for Hr. Amtmand (og med Tiden maaskee ogsaa Hr. Kammerherre) Lehmann.

s. 195 Kl. 9 afrejste vi med Extrapost hertil, hvor vi ankom Kl. 2 1/2 i Nat til Postgaarden, hvor vi fik vore vaade Klæder hængte til Tørre (skjøndt de endnu i dette Øjeblik ikke saa ganske have forvundet Sørejsen) og kom i Seng, som vi forlode i Formiddags Kl. 11. Efter at have drukket The begave vi os hen til Nikolaj og Line, hos hvem vi have spiiist til Middag og hos hvem jeg nu skriver disse Linier. Efter hvad vi her erfare, skal der ikke være nogen Vanskelighed ved Overfarten fra Bølgden til Fynshaf paa Als. Den Tour agte vi at gjøre imorgen tidlig og haabe da imorgen inden Aften (der er 2 Miils Kjørsel over Als) at sidde i Ro i Sønderborg, hvorfra Du da, saa snart skee kan, vil faae Bud og Brev. Du maa imidlertid ikke være altfor utaalmodig i saa Henseende, da Postgangen fra Als skal være meget seendrægtig, saa vore Breve fra Sønderborg vel næppe ville naae Kjøbenhavn i denne Uge. —

Lad nu dette Brev ogsaa bringe min inderlige Tak til dem alle der hjemme, og da først og sidst til Dig, for al den kjærlige Omhu jeg atter dennegang mødtes af i mit Hjem, for al den Opmuntring og aandelige Forfriskelse, som der blev mig til Deel. Gid jeg kun kunde gjøre noget til, at ogsaa i Din Sjæl en roligere og lykkeligere Stemning maatte fødes og leve og avle et frejdigere Blik paa Livet i det Hele; ja, jeg siger med Kjæmpevisens Ord: »Herre Gud løse vel Din Angest og Sorgen af Dit Bryst!«

Nu lev vel, kjære Moder, altid elsket og kjærlig savnet af

Din hengivne Søn
Svend.

P.S. Hils nu saa meget Fader og Meta, Boisen, Tante Jane og Amalia og naar Du ellers seer nogen af vore Venner. — Line Blicher beder sig venlig erindret til og af Dig og Nikolaj ligesaa.